

[Finansministeren.]

Det ærede medlem fru Else Zeuthen beklagede sig over, at en række betydelige internationale konventioner kom forsinket frem til ratifikation her i tinget. Nu mener jeg ikke, beklagelsen kan rettes til mig, for det, der sker i dag, er, at jeg søger på et område, der direkte vedkommer min administration, at opfylde, hvad vi forpligter os til. Men jeg indrømmer, at jeg er fungerende udenrigsminister, og jeg skal naturligvis tage bebrejdelsen med mig og give den videre til udenrigsministeren, når han vender tilbage, og spørge, om der kan komme lidt mere fart i det arbejde.

Hans Rasmussen: Efter den velvillige modtagelse, som lovforslaget har fået fra samtlige partier her i tinget, var det måske ikke værd at forlænge drøftelserne og dermed trække større vekslers på tingets tid. Men da det ærede medlem hr. Oluf Pedersen direkte har rettet et spørgsmål til mig om, hvordan jeg ser på told kontra varefordyrelse, ja, så må jeg svare det ærede medlem, at alt er jo relativt. Jeg vil gerne vurdere toldforanstaltningerne i forhold til de beskæftigelsesmuligheder, som måtte foreligge her i landet. Hvis det viser sig, at vi er udsat for en almindelig dumping fra udlandets side, finder jeg god grund til, at lovgivningsmagten søger at værne om vore beskæftigelsesinteresser.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Først den bemærkning til den højtærede finansminister, at jeg anbefalede lovforslaget; det har jo været behandlet i toldkommissionen, så det har oven i købet fået min anbefaling en gang før.

Nu siger det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at det eneste, han for så vidt kan tænke sig at være med til — således har jeg forstået det — var et værn mod en eventuel dumping. Det vil sige, at man ikke kan regne med at få det ærede medlems tilslutning til sådanne foranstaltninger, før der kommer til at foreligge eksempler på dumping — og det kommer der nok aldrig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Rasmussen: Jeg vil tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1955 til 31. marts 1956.

Forhandlingen genoptoges.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Der er under finanslovdebatten stillet nogle spørgsmål til mig, som jeg skal forsøge at besvare.

Det ærede medlem hr. Th. Mikkelsen har henledt opmærksomheden på nogle vigtige problemer i den internationale handel, nemlig de højst ulige vilkår, hvorunder de enkelte lande må afsætte deres produkter, ulige vilkår, som jo desværre på en række områder er kommet vort eget land til skade i den internationale handel.

Det ærede medlem, som jeg forstod er uhyre positivt indstillet overfor det vestlige økonomiske samarbejde, understregede, at liberalisering ikke blot må være et slagord, som mere eller mindre kan tilside sættes, hvis det ikke falder i tråd med de større landes interesser, men at liberalisering bør være en regel i den internationale handel, som virkelig fører til reel gensidighed, sådan at ophævede importrestriktioner ikke i almindelighed erstattes med meget høje todsatser eller andre importformindskende foranstaltninger, der jo — som jeg sagde — især har ramt dansk landbrugs-eksport. Det ærede medlem henstillede, at vi fra regeringens side søger for, at disse danske synspunkter bliver fremført i de internationale forhandlinger, og han håbede, at det måtte lykkes for os at vinde lydhørhed for vore synspunkter. Jeg kan love det ærede medlem, at vi fra regeringens side skal følge denne henstilling. At vi fortsat fremhæver de synspunkter, der her er antydet, ligger jo fuldstændig på linie med den politik, vi hidtil har ført både fra denne regerings og fra den forrige regerings